

Nắng Chiều

Le Trong Nguyễn
1953

RUMBA BOLERO

Qua bên nhớ nước trước xưa đây lá đáng hoa em về gãy chiều, gãy,

Lạnh lùng mềm đưa trong nắng lừa thừa...
Dịu dàng nhìn anh đôi mắt long lạnh...

Khi đến cuối thôn chân bước không hôn,
Anh nhớ bước em khi nắng vương thêm,

1.
Nhớ sao em là màu nhớ bóng người ngày thơ!...
Má em là màu nhớ bóng người ngày thơ!...

2.
Anh nhẹ vương... Nay anh về qua sân

20
nắng chạnh nhớ câu thề tim tái tê; chẳng biết bây giờ người em

39

buồn nhìn anh, em nói: "Mến anh" _____

Mây

43

lướt thướt trôi khi nắng vương đôi, _____

Nhớ

47

em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi... _____

Fine